

enten læst eller hørt om saadanne Forbrydelser, uden at der tilføjedes: Manden var beruset, eller Manden er en drikkædlig Person. Det er ikke sikkert, han er beruset i det Øjeblik, han udfører Forbrydelsen, men han har været under Paavirkning af Spiritus i en saadan Grad, at hans Hjerne er svækket.

Jeg tror, at det er et Forhold, vi ogsaa maa se lidt paa, naar der er Tale om Straffebestemmelser. Lovgivningsmagten maa efter min Mening have Øje for Aarsagen til disse Forbrydelser, og den maa med Tiden komme til at lovgive paa dette Omraade, tage Forholdsregler mod det Samfundsonde, som de spirituøse Drikke ere, og ad den Vej søge at dæmme op for disse Voldsforbrydelser. Forslagsstillerne have i det foreliggende Lovforslag gjort et lille Tilløb hertil i Bestemmelserne i § 3. Da Tiden er saa knap, finder jeg ingen Anledning til at komme nærmere ind paa deres Forslag, eller hvad der muligt skal sættes i Stedet, men jeg vil kun udtale det Haab, at det inden 2den Behandling maa lykkes os at faa § 3 formet paa en saadan Maade, at vi alle kunne slutte os dertil, og at den maa kunne virke noget i den Retning, som Forslagsstillerne have tænkt sig. Det forekommer mig nemlig, at Forslagsstillerne have peget i den rigtige Retning ved § 3. Vi maa naa dertil, at der bliver Straf for Beruselse. Jeg føler mig overbevist om, at vi her maa gaa samme Vej, som er gaaet i forskellige andre Lande, hvor man har været inde paa Lovgivning med Hensyn til saavel Nydelsen som Salg af berusende Drikke. Jeg skal her særlig henvise til England, hvor man i en længere Aarrække har haft Lovbestemmelser i saa Henseende ligesom for øvrigt ogsaa i forskellige andre Lande, men det tør jeg ikke komme ind paa her, da jeg jo skal fatte mig meget kort.

I England er man naaet dertil, at man ved betingede Domme forbyder Folk at drikke Spiritus, og at man ved Dom tvangsindlægger dem paa Redningshjem eller, som man der kalder dem, Afvænningsanstalter. Det forekommer mig, at det er en praktisk Udvej, og jeg føler mig overbevist om, at det vilde være heldigt, om vi her i Danmark kunde tage Eksemplet op og gaa samme Vej. Vi have jo gode Redningshjem her i Landet, og jeg føler mig overbevist om, at selv om de ikke have nogen Pligt til at tage imod Mennesker som dem, det her drejer sig om, vilde de ikke undslaa sig derfor, naar Samfun-

dets Vel kræver, at disse Individder skulle ind paa en saadan Anstalt.

Jeg skulde jo fatte mig overordentlig kort, og jeg tror ogsaa at have rørt ved Hovedpunkterne af det, jeg har tænkt mig at sige. Jeg skal derfor slutte med Ønsket om, at vi paa denne lille foreløbige Lov ogsaa kom til at gøre et Forsøg i den Retning, jeg her har tilladt mig at antyde.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds Ordet.

Zahle: Det glædede mig overordentlig at høre de Udtalelser, der faldt fra den sidste ærede Taler. Naar § 3 kan blive omformet i den Retning, som det ærede Medlem ytrede Ønske om, tror jeg ogsaa, den kan bringe noget godt, medens jeg derimod atter maa hævde, at Paragraffen i dens nuværende Affattelse er en i høj Grad skadelig Bestemmelse. Den ærede sidste Taler mente, at man kunde knytte Pligten til Afholdenhed fra Spiritus som en Betingelse til den betingede Benaadning og eventuelt ogsaa til den betingede Domfældelse. Det første er godt. Over for det sidste maa jeg dog sige, at saa skal det ske ved en Tilførsel til Retsprotokollen og ikke ved offentlig Dom. Det uheldige ved den nuværende Affattelse af § 3 er netop, at man ved offentlig Dom slaar fast for en Mand: Du maa ikke drikke Spiritus i det Aar. Derved gør man Afholdenheden fra Spiritus til et Brændemærke, som man klæber paa denne Mand, og det tror jeg vil være i høj Grad skadeligt. Ædrueligheden i Danmark er i de sidste Aar gaaet frem ad Frivillighedens Vej og har haft en ganske overordentlig og særdeles glædelig Fremgang, og det vilde være Synd, hvis man ved uheldige Lovgivningsbestemmelser, som skyde over Maalet, vilde komme til at modarbejde denne glædelige Fremgang.

Borgbjerg: Da Tiden er saa langt fremskreden, tror jeg, at jeg kan imødekomme den højtærede Formands Henstilling om at fatte mig saa kort, at vi kunne blive færdige med 1ste Behandling allerede i dette Møde. Og jeg gør det saa meget hellere, som det er gaaet mig som den højtærede Justitsminister, at den Forkølelse, hvoraf vi begge lede i forrige Uge, ere vi neppe komne os for. Det kunde høres paa den højtærede Justitsministers Organ, og maaske kan man ogsaa høre